

Bilag 14.

FORENINGEN BIOKEMIKEREN OTTO BALLINS PATIENTER OG VENNER.

Hørsholm, den 14. maj 1974.

Ved mødet den 30. f. m. mellem folketingets udvalg angående forslag til lov om lægemidler og repræsentanter for foreningen „Biokemikeren Otto Ballins patienter og venner“ forelagde foreningens repræsentanter følgende:

Årsagen til, at vi har bedt om dette møde, skal søges helt tilbage til 1968.

Da anlagde sundhedsstyrelsen sag mod Otto Ballin for at have benyttet homøopatiske præparater ved behandlingen af 28 patienter i Stege, hvoraf de 23 som vidner erklærer sig for helbredt. Alle havde først været behandlet af diverse læger og hospitaler uden resultat.

Ballin blev dømt, og dommen blev skærpet ved landsretten, men der blev givet tilladelse til appel til højesteret, hvor Ballin selv førte sagen. 5 dommere stadfæstede underrettens dom, medens 2 dommere vote-rede for frifindelse.

Ballin er altså nu afskåret fra at øve sin virksomhed som forsker og som helbreder til gavn for mennesker, som er opgivet af almindelige læger, således som f. eks. de 25 Morbus Bechterew-patienter, der efter højesteretsdommen fik sundhedsstyrelsens afslag på en anmodning om dispensation for Ballin til at behandle dem. Han havde allerede da helbredt adskillige patienter med denne invaliderende og „uhelbredelige“ sygdom.

Når gældende dansk lov på denne måde kan anvendes til at forhindre lidende mennesker i at søge hjælp, hvor den er at finde, så mener vi, at disse love må ændres således, at de ikke fremtidig vil kunne misbruges til skade for patienterne.

Vi anmoder derfor om — ja, vi må kræve — at den nye lov klart friholder homøopatiske præparater og mineraler, idet disse mid-

ler er uskadelige og aldeles uden skadelige bivirkninger. Sundhedsstyrelsen har selv i retten karakteriseret disse stoffer som „uskadelige og virkningsløse“ — uden i øvrigt at have undersøgt dem!!

Da vi repræsenterer en forholdsvis lille kreds på ca. 150 medlemmer, foretog vi for et års tid siden en indsamling af underskrifter for at se, om vi stod alene med dette krav. Da vi havde samlet ca. 12-15.000 underskrifter, stoppede vi, men der vil let kunne samles langt flere, hvis det ønskes.

Dette viser, at det er et almindeligt krav i befolkningen at have frihed til at søge helbredelse, hvor den findes, også udenfor autoriserede lægers kreds, og fuld frihed for helbredere til at anvende uskadelige naturmediciner, som homøopatiske præparater og mineraler o. l. uden risiko for at blive forfulgt af sundhedsmyndigheder og skiftende indenrigsministre.

Der bør efter vor formening i udvalgets overvejelser indgå det faktum, at lægerne selv erklærer, at de står magtesløse overfor ca. 70 pct. af samtlige sygdomstilfælde, og til de mange, ofte livsfarlige bivirkninger ved den ortodokse kemiske medicin.

Som supplement til denne redegørelse henviste vi til en skrivelse af 12. marts 1974 „Forslaget til lov om lægemidler bør afvises“, som er sendt til samtlige folketingets medlemmer.

Heri koncentrerer vi os om 3 ting: 1) Hvis lovforslaget gennemføres i den foreliggende form, vil de nødvendige kontrolforanstaltninger blive meget kostbare og vanskelige at administrere. 2) Den meget fleksible definition af lægemiddelbegrebet kombineret med den bemyndigelsesklausul, der i praksis gør sundhedsstyrelsen til den myndighed, der afgør, hvad der er lægemidler, gør os meget